

Efter Enhedslistens opfattelse forelå der alle muligheder i foråret, da vi her i Folketinget nåede til en enig holdning, der tvang regeringen til at indlede forhandlinger med A.P. Møller. Vi havde alle muligheder for at få en aftale, hvor vi også kunne lære af alle de fejltagelser, som er begået i dansk oliepolitik lige fra starten. Ideen var sådan set, at nu skulle vi ind og lave noget, der var fremtidssikret og holdbart, hvor vi lærte af de fejltagelser, som var begået tidligere.

Det var et flertal, som dengang bestod af SF, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, som fremtvang den forhandling, som så kom hen over sommeren.

I løbet af sommeren begynder det så at gå galt. Vi hører ingenting fra Dansk Folkeparti, der formentlig har haft sine egne møder med regeringen. Det ved jeg ikke noget om. Det er måske foregået i det dultede. Vi andre bad om at få møder med ministeren. Det kunne vi ikke få. Jeg har læst i pressen, at hr. Svend Auken f.eks. bad om at få forskellige oplysninger, hvilket blev afvist.

Vi sendte forslag til regeringen og spurgte: Ønsker regeringen ikke at få et mere klart mandat til disse her forhandlinger til støtte for regeringens position over for A.P. Møller? Men det ønskede ministeren ikke. Ministeren kørte det hele selv.

Så mindes vi jo alle sammen den eklatante fejltagelse, fru Aase D. Madsen kom til at begå, da hun udtalte til pressen, at hun såmænd var tilfreds med en enkelt milliard kroner. Det var ikke ligefrem noget, der påvirkede forhandlingerne gunstigt i de afgørende timer.

Hvad sker der så? Så kommer ministeren tilbage med et resultat, som for hver dag, der går, bliver mere og mere tvivlsomt. Både når det gælder økonomien, og når det gælder juraen, for slet ikke at tale om det moralske i, at man sætter befolkningens mulighed for at øve indflydelse på dansk politik på dette her helt afgørende og vigtige spørgsmål ud af spillet i 39 år. Til den tid er det muligt, at der slet ikke er mere olie i det store område af Nordsøen, som vi her diskuterer. Det vil sige, at man i denne sag erstatter demokrati med kapitalmagt i 39 år.

Alene af den grund er det indlysende, at Enhedslisten ikke kan støtte de to forslag, der her er fremsat. Jamen det er rigtigt, må jeg sige til ministeren, alene af den grund at man kobler demokratiet ud, at man deponerer sin beslutningsret i en voldgiftsret, hvis afgørelse man naturligvis ikke kan være sikker på, og som vil basere

sig på, hvad der ligger af udtalelser fra Justitsministeriets Lovafdeling, eventuelt fra Kammeradvokaten, og fortolkninger og så de opfattelser og analyser af det, som vil komme henne fra Esplanaden.

Kl. 18.15

En ting skal man aldrig nogen sinde undervurdere i dansk oliepolitik, og det er den fremragende dygtighed til at forhandle de her sager, som A.P. Møller-selskabet er i besiddelse af. Det må vi anerkende. Det selskab har dokumenteret årti efter årti, at det er i stand til at trække danske politikere rundt ved næsen, således at det nærmer sig det farceagtige. Det er så at sige som at tage slik fra små børn.

Og nu sker det igen for vore øjne, fuldstændig gennemskueligt og åbenlyst, at A.P. Møller-selskabet endnu en gang har taget fusen på en dansk regering. Det er rimelig sørgeligt.

Vi har fra Enhedslistens side beskæftiget os med den her sag, siden vi kom i Folketinget i 1994. Min forgænger her på Tinge, hr. Preben Wilhjelmsen, som repræsenterede VS som energiordfører, forsøgte i sin tid at gøre Folketinget opmærksom på, at det var galt, hvad man aftalte, også gasaftalen osv. Det havde ingen effekt. År efter år havde det ingen effekt.

Og så endelig, endelig i foråret 2003 får vi så en vedtagelse i Folketinget, der ser ud til at bane vejen for et rimeligt og retfærdigt grundlag også under respekt for demokratiet. Og hvad kommer ministeren så tilbage med?

Han kommer tilbage med et forslag, som – og det er ministerens egne tal, jeg nu refererer til – siger, at der er 31 mia. kr. i samlet gevinst i forhold til den nuværende situation, hvis man fortsætter uden at foretage sig noget. Så viser det sig, når man går ned i aftalen, at de 21,3 mia. af de 31 alene skyldes en antagelse om, at A.P. Møller vil gøre det bedre med hensyn til at udvinde olie, end hvis man f.eks. overlod det til DONG.

Det er i øvrigt en frækhed over for DONG. Det er også en frækhed over for de øvrige selskaber i Nordsøen, Amarada Hess f.eks., at man insinuerer, at det kun er A.P. Møller-selskaberne, der er i stand til at bore efter olie. Det er et meget provinsielt synspunkt, vil jeg sige. Ude i verden tror jeg, det er et synspunkt, man ville trække på smilebåndet af. Der findes andre selskaber, der er i stand til at bore efter olie.

Men man siger, at alene fordi man har foræret A.P. Møller olien fra 2012 og frem til 2042, alene fordi de har fået eneretsbevillingen forlænget, og man har foræret arvesølvet væk, tjener staten